

Maaneder efter bemeldte Tid. Derhos skal Tyendet have Kostpenge for samme Tidsrum, dog i det længste for 8 Uger, efterat Tjenesten er fratraadt. Kostpengene bestemmes, naar deres Størrelse ei er vedtagen, efter Billighed og hvert Steds Skik og Brug, dog ikke under 1 Rbmf. og ikke over 2 Rbmf. om Dagen.

Forlades Tjenesten af de i § 48 under Nr. 2 og 5 anførte Aarsager, har Tyendet kun Ret til Løn og betingede Kostpenge i Forhold til den Tid, hvori det har tjent.

§ 50.

126 Afsft. Udkastets § 50:

Flytter Tyendet med Huusbonden over en Mill bort fra det Sted, hvor Tjenesten er tiltraadt, skal Huusbonden, naar ei anderledes vedtages, bekoste dets Tilbagereise ved Tjenestens Dphør.

ad § 51.

127 Afsft. Forslag af Udvalget:

At Ordene „første Fardag“ i anden Linie forandres til „den Dag“.

128 Afsft. Udkastets § 51:

Den Huusbond, der uden lovlig Grund bortviser et Tyende af sin Tjeneste for Tjenestetidens Udløb, skal betale det Løn indtil første Fardag, hvortil Dpfjgelse enten forud er givet, eller kunde være givet paa den Dag, da Tyendet bortvises, dog i det længste indtil første almindelige Fardag, som indtræffer 3 Maaneder efter bemeldte Dag. Derhos skal han betale Kostpenge for samme Tidsrum, dog i det længste for 8 Uger, efterat Tjenesten er fratraadt. Kostpengenes Størrelse bestemmes efter Regelen i § 49.

ad § 43.

129 Afsft. Forslag af Udvalget:

At istedetfor Paragraphens første Deel indføres følgende Bestemmelse:

„Doer Huusbonden, fortsættes Tyendeforholdet med hans Enke, Børn eller Arvinger, saaledes som det var stiftet med den Afdøde. Dog ansees Tyendeforholdet kun som stiftet i det længste for et Aar, om end Contracten maatte være indgaaet for et længere Tidsrum“.

130 Afsft. Forslag af Udvalget:

At Slutningen af Paragraphen saaledes affattes:

„Oiske imidlertid de Vedkommende, at Tyendet skal fratræde Tjenesten tidligere, end denne ellers vilde være ophørt, og i det seneste inden 1 Maaned efter Dødsdagen, da ere de berettigede til at forlange Saadant, imod at betale Tyendet, foruden den til Fratrædelsesdagen fortjente Løn, deels Løn for saa langt et Tidsrum, som Tyendeforholdet var stiftet paa, dog ingenfinde mere end for 3 Maaneder, deels Kostpenge for samme Tidsrum, dog ingenfinde mere end for 8 Uger.“

131 Afsft. Udkastets § 43:

Doer Huusbonden, er det Tyende, hvem Tjenesten ikke lovlig er opsagt, berettiget til at erholde Løn og andet betinget Bederlag indtil første Fardag, hvortil Dpfjgelse kunde være givet paa Dødsdagen, dog i det længste indtil første almindelige Fardag, som indtræffer 3 Maaneder efter Dødsdagen, og er Tyendet i den Tid, det saaledes faaer Bederlag, forpligtet at udføre den paatagne Tjeneste for Boet. Dersom imidlertid Dødsfaldet indtræffer imellem en Dpfjgelsesdag og en Fardag, og Husbondens Bo eller Arvinger saafalde Fordring paa Tyendets Tjeneste for den i forestaaende Regel anførte Fardag, har Boet eller Arvingerne Balg mellem at yde Bederlag efter fornævnte Regel og at betale efter Bestemmelsen, i § 51.

ad § 52.

132 Afsft. Forslag af Udvalget:

At denne Paragraph affattes saaledes:

„Det Tyende, som uden lovlig Grund forlader Tjenesten for Tjenestetidens Udløb, forbyder ei alene den fra sidste Fardag fortjente Løn, men skal ogsaa bøde til Huusbonden saa meget som den betingede Løn udgjør for den vedtagne Tjenestetid, dog ingenfinde for længere Tid end et halvt Aar.“

133 Afsft. Udkastets § 52:

Det Tyende, som uden lovlig Grund forlader Tjenesten for Tjenestetidens Udløb, forbyder ei alene den fra sidste Fardag fortjente